

[Svend Jakobsen.]

ler delvis kom et provenu frem, som kunne kompensere ophævelsen af 2½ pct.-afgiften.

Socialdemokratiet har selvfølgelig klart ingen interesse i at have disse linjer stående i en forligsaftale, hvis der ikke ligger et reelt indhold i dem, men kun kan ligge det eller af finansministeren kan lægges det, at man alene på nogle helt exceptionelle stigninger får en forhøjelse af skatten fra 65 til 75 pct., medens man til gengæld i kraft af det forslag, man lægger frem, praktisk talt fjerner lovens virkning. Hvis det var det, der skulle være ideen i at inddrage dette punkt i firepartiforliget, så er det klart, det lå uden for socialdemokratiets interesse.

Derfor er det efter vor opfattelse ikke i overensstemmelse med forliget, at man ophæver 2½ pct.-afgiften på et tidspunkt, hvor der ikke er skabt afklaring af indholdet af den kapitalvindingsskat, som der ligger et forslag fremme om. Jeg erkender, at der er en skærpelse, men til gengæld ligger skærpelsen på nogle ganske, ganske få undtagelser, medens man i det store og hele fjerner lovens virkning, og vi har jo også i de drøftelser, vi har haft omkring provenuet fra dette forslag, måttet vurdere, at der, som forslaget ligger, vil komme et væsentligt mindre provenu i de kommende år end ved blot en videreførelse af den lov, som i øjeblikket er gældende.

Henning Philipsen (SF):

En enkelt bemærkning til retsforbundets ordfører, hr. Poul Westergaard. Hr. Poul Westergaard sagde, at han ikke forstår argumentationen i vor mindretalsudtalelse i betænkningen, og jeg skal da slet ikke mod-sige hr. Poul Westergaard, når han siger, han ikke forstår den, for det er nemlig det, han ikke gør. Men skylden ligger ikke hos os, der har skrevet den, hvis hr. Poul Westergaard ikke forstår den, for han anfører som begrundelse for, at han ikke forstår den — og siger det med skråsikkerhed — at 2½ pct.-afgiften nødvendigvis fører til prisforhøjelse.

Hr. Poul Westergaard må dog i hvert fald vide, at der herhjemme er et frit marked, endnu da, og det betyder jo, at det er tilbud og efterspørgsel, der afgør, om der sker prisforhøjelser. Og prisforhøjelser som følge af

2½ pct.-afgiften hænger da i allerhøjeste grad sammen med, om der er tale om købers eller om sælgers marked, og det synes jeg ikke er uvæsentligt.

Hr. Lindholt har jo for kort tid siden her fra talerstolen dokumenteret, at der sker ca. 50.000 hushandler om året herhjemme, og så synes jeg nok, det er lovlig flot, når hr. Poul Westergaard tager til indtægt, at for samtlige 50.000 hushandlers vedkommende skulle der være tale om forflyttelser af tjenestemænd o. lign. Hr. Poul Westergaard burde dog vide — og jeg tror også, han gør det — at således ser det aldeles ikke ud.

Man skal lige erindre sig ejendomsmæglerens organisations bemærkninger ved nytårstid for godt et år siden, hvor de netop gjorde opmærksom på, at denne 2½ pct.-afgift havde haft den rigtige virkning. Hertil kommer ikke mindst, at nu fremsætter ejendomsmæglerens organisationsfolk også disse bemærkninger i dagbladene om, at man ikke skal vente, at priserne på huse falder, fordi man nu fjerner 2½ pct.-afgiften — hvis man gør det — for hvad betyder det? Ja, det betyder den ene ting, at i stedet for at staten nu har et provenu på godt en halv milliard kroner, går de alle andre steder hen. Og så kan man nok så meget hævde, at det ikke er inflationsdæmpende, men den inflationsdæmpende virkning har det dog, at de ikke går ud til forbrug andre steder.

Arne Bjerregaard (KrF):

Må jeg først sige til hr. Lindholt, at man bliver immervæk forbavset. Nu regnede man sådan set med, at når vi snakkede om et forlig, så var et forlig indgået, og at det i alt fald i denne forligsskitse indgik, at det var 1. oktober, vi regnede med — og så kommer man herop og siger, at vi andre har en umanerlig stædighed, når vi ikke vil ophæve den straks.

Lad mig så gå videre til hr. Svend Jakobsen, som sagde, at jeg havde sagt, at socialdemokratiet ikke ville opfylde forliget fra februar. Det mener jeg ikke jeg sagde. Jeg sagde, at nu blandede man tingene sammen, og at nu ønskede man at udsætte dette ved at blande det sammen med de foranstaltninger, som vi i øjeblikket må foretage for at sanere dansk økonomi, og det finder jeg aldeles bemærkelsesværdigt. Det var et forlig,